

מאורות אל העבר

יח אייר |

נמשחת אשריך

מאת אין מידע -ויקפדיה נחלת הכלל

מאות שנים נמשכו יהודים כמגנט אל מתחם הקבר המצוי בשיפוליו של הר מירון. דמותו הפלאית של רבי שמעון בר יוחאי - גדול ההלכה, הלוחם הגדול באימפריה הרומאית, איש הסוד והרזים שנפטר בל"ג בעומר, ו"ח באייר במאה השנייה לספירה - משכה אליה רבים. ממגורשי ספרד בראשות האר"י, דרך קהילות החסידים שהתיישבו בגליל ועד מאות האלפים הפוקדים את קברו של רבי שמעון בימינו באירוע הגדול ביותר המתקיים בישראל מדי שנה. העולים להר הביאו עימם את הפיוטים שחוברו במהלך הדורות. המקובל, רבי שמעון לביא מטריפולי שלחופי הים התיכון, תרם לחוגגים את הפיוט "בר יוחאי". פיוט זה משלב בתוכו את עקרונות הקבלה וסודותיה, ומושר בפי חלק מקהילות ישראל מדי שבת. הפיוט זכה לעשרות לחנים, מבוכרה ואפגניסטן ועד לפולין, לצפון אפריקה ולתימן. מנהיגה הדגול של יהדות בבל, רבי יוסף חיים (ה"בן איש חי"), חיבר את השיר "ואמרתם כה לחי". ברוח קרבות תש"ח, חיבר הרב נריה את השיר "צהלי ורוני חטיבה שבע", שהוקדש ללוחמים שכבשו את ההר במהלך מבצע חירם. בדורנו, הפליא שולי רנד לתאר את חוויית העולים למירון בשיר "רפא-אל". בל"ג בעומר תשפ"א התחולל במרון אסון נורא בו נספו ארבעים וחמישה מהעולים להילולה, ארוע שחייב חשבון נפש ושינוי משמעותי באופי הארוע.

